Počítačové zpracování obrazu

Projekt Učíme se navzájem

Tomáš Pokorný, Vojtěch Přikryl Jaroška • 7. srpna 2010

Obsah

Abstrakt	4
Začátky	5
M&M	5
Původní cíle	5
Programové vybavení	5
První kroky	6
Teorie	7
Snímání a zpracování obrazu	7
Kalibrace	8
Transformace	8
Transformace se 2 body	9
Poměrová transformace	9
Grafická transformace	10
Další transformace	10
Zobrazení	10
Implementace	12
Snímání obrazu	13
Kalibrace	15
Transformace	15
Poměrová transformace	15
Transformace se dvěma body	15
Zobrazení	15
Aktuální stav	17
Aktuálně fungující	17
Rozpracované	17
Problémy	1 <i>7</i>

Budoucnost	18
GUI, VGA	18
Možné aplikace	18
Kreslení	18
Střílení balonků	18
Ovládání myši	18
Odkazy a zdroje	19
Poděkování	19
Poster z M&M	20

Abstrakt

Projekt Počítačové zpracování obrazu si klade za cíl pomocí kamery a projektoru připojeného k počítači umožnit uživateli, aby laserového ukazovátka mohl používat jako ukazatele na objekty zobrazené na projektoru. Aplikace je napsána v Objective C. Funkce aplikace jsou tyto: kalibrace webkamery pro dané umístění, zachycení a načtení obrazu z webkamery, analýza a hledání nasvíceného bodu, transformace snímaného obrazu pomocí transformační funkce a kalibračních dat a finální vykreslení nasvíceného bodu na projektoru. Rozpracováno je zpřesnění transformace obrazu a v budoucnu jsou plánovány aplikace a hry tento software využívající.

Začátky

M&M

Na soustředění korespondenčního semináře M&M jsem se s touto problematikou setkal v rámci tzv. konfery, což byla několika odpolední práce s následnou prezentací výsledků. Zde jsme dostali již předpřipravenou část softwaru pro snímání obrazu a pro promítání výsledků a dále jsme se zabývali zpracováním tohoto obrazu a jeho správným vykreslováním. Zde vznikly všechny dosud používané transformace a velká většina aktuálního kódu.

PŮVODNÍ CÍLE

Zadání znělo takto:

Cílem tématu je vybrat vhodnou detekovanou charakteristiku obrazu, vymyslet algoritmus na detekci vlastnosti v obrazu a pak naprogramovat a testovat na počítači s webkamerou, možná v kombinaci s projektorem.

Cíl je možné si vybrat, možnosti jsou např. detekce barevné tečky, sledování více teček či trajektorie pohybu tečky či jiného objektu. Bude potřeba z obrazu odstranit pozadí a perspektivní zkreslení. K tomu bude potřeba i geometrické počítání a transformace spolu s měřením či odhadem toho zkreslení. Pokud se povede dobrá kalibrace a odstranění zkreslení, může se promítat zpětná vazba přímo na snímané objekty.

Původně jsme mysleli, že zpracování půjde snadno a že se za chvíli dostaneme k detekci pohybu a vykreslování čáry, ale ukázalo se, že transformace není vůbec jednoduchá a tak jsme u ní prakticky skončili, částečně vlivem její obtížnosti, částečně vlivem začátečnické chyby.

PROGRAMOVÉ VYBAVENÍ

Na M&M jsme pracovali na Linuxovém notebooku, ke kterému byla připojena webkamera a projektor, snímání probíhalo pomocí MPlayeru, ke zpracování sloužil Python s PIL a Tk pro zobrazování výsledků.

Nynější vybavení je notebook s Mac OS X vybavený integrovanou webkamerou iSight, připojovan ý k projektoru. Snímání je realizováno pomocí frameworku CocoaSequenceGrabber v programu HledaniBodu. Tento program je napsán v Objective C a v něm rovněž probíhá hledání nejsvětlejšího bodu, transformace jeho souřadnic a jeho vykreslení na projektor.

PRVNÍ KROKY

Ze začátku jsme se učili pracovat s Pythonem, protože jsme ho nikdo pořádně neuměli, a poté jsme přistoupili k vlastnímu zpracování obrazu. Zjišťovali jsme, jak obrázek vypadá, co se v něm všechno dá najít, jak je charakteristický nasvícený bod a zkoušeli jsme ho hledat. Poté přišla na řadu transformace obrazu z kamery, na které jsme strávili dlouhý čas. Vzniklo několik konkurenčních algoritmů, avšak žádný nefungoval nijak zvlášť přesvědčivě. Nakonec se nám podařilo zprovoznit dvě transformace s relativně dobrými výsledky a úspěšně zprovoznit vykreslování.

Teorie

SNÍMÁNÍ A ZPRACOVÁNÍ OBRAZU

Obraz je snímán pomocí frameworku CocoaSequenceGrabber v programu HledaniBodu. Program snímá obrázky tak, jak jsou poskytovány kamerou a hledá v nich nasvícený bod. Při zpracování je vždy obraz převeden na pole bytů, nad kterým se pak provádí jednotlivé metody.

Čtvercová metoda

V této metodě se vždy počítá součet plochy 5x5 pixelů okolo zkoumaného bodu po jednotlivých barevných složkách. Před tímto výpočtem můžou být nastaveny omezující podmínky, kdy je zbytečné výpočet provádět, protože jsou body příliš tmavé než aby na ně bylo svíceno.

Z jednotlivých blokových součtů je zjištěno maximum hodnoty součtu hledané barevné složky a definitivně je vybrán ten bod, který má tento součet nejvyšší. U tohoto maxima jsou ještě kontrolovány součty jednotlivých složek, aby se omezily artefakty kdy pokud na projektor nesvítím se nezachytávaly zobrazené křížky.

Tato metoda se ukázala být poměrně spolehlivá, ale je potřeba najít vhodné nastavení konstant pro zahazování bodů, protože obzvláště při denním osvětlení či osvětlení různými zdroji světla jsou snímané body různých barev a je potřeba co nejvíce špatných zahodit, ale nezahodit s nimi i ty, co chceme najít.

Křížová metoda

Tato metoda je ořezanou verzí metody, o níž jsem dlouho uvažoval, ale je implementačně náročná. Ta je založena na faktu, že hledáme bod, tzn. nějaké malé osvícené kolečko a tudíž má střed a několik bodů v okolí výrazně jiné vlastnosti než zbytek obrázku. Ideální stav je hledat 2 mezikruží, což je ale poměrně obtížné a tak jsem v této metodě použil jen výrazně zjednodušenou verzi.

V této verzi je sledována pouze barva právě zkoumaného bodu P, jeho nejbližších sousedů I a poté 4 bodů O vzdálených 5 pixelů na

každou ze 4 stran od bodu P. Body I, které jsou blízko bodu P ještě mají podobné zabarvení jako zkoumaný bod a naopak body O jsou již dostatečně daleko, takže se na nich bod P již neprojevuje. Z bodů I a P je získán vždy průměr jednotlivých barevných složek ze všech 4 bodů.

U každé skupiny bodů je možné nastavovat maximální a minimální hodnoty jasu jednotlivých složek, což dává poměrně silný nástroj k odfiltrování nežádoucích bodů. Tato metoda se ukázala spolehlivější než čtvercová, protože dokáže odfiltrovat velké jasné plochy.

KALIBRACE

Kalibrace je prvním z dějů souvisejících s transformací. Cílem kalibrace je zjistit, v jakých bodech na snímaném obraze se zobrazují rohy obrazu zobrazovaného dataprojektorem. To je důležité proto, abychom dokázali přepočítat bod nalezený na obrazu webkamery na bod, který zobrazíme na projektoru. Nyní k funkci kalibrace. Program postupně rozsvítí 4 čtverečky v rozích obrazu projektoru a vždy chvíli počká, aby se kamera přizpůsobila, pak je sejme již popsaným způsobem a najde je. Tímto získáváme 4 kalibrační body, se kterými již můžeme počítat v transformacích.

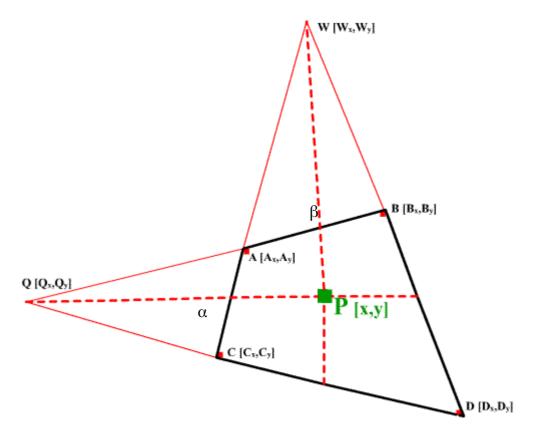
TRANSFORMACE

Toto je nejdůležitější a matematicky nejobtížnější část celého projektu, která zajišťuje správné zobrazení bodu na projektoru. Co to je a proč je potřeba?

Předpokládejme, že máme projektor, který promítá na plátno obdélníkový obraz. Pokud by ho promítal zkreslený, má své vlastní funkce ke korekci tohoto zkreslení. Pokud nyní obraz snímáme kamerou, získáme nějaký útvar. Optimální situace nastává, pokud kamera snímá ze stejného bodu, jako promítá projektor. V tom případě je snímaný útvar obdélník se stejným poměrem stran k promítanému obrazu. Tady nám stačí úplně základní transformace a to jednoduché přinásobení konstantou odpovídající poměru délky strany snímaného a promítaného obrazu. Toto je ale situace, která nastane velmi zřídka. Většinou snímáme kamerou obraz zkreslený, protože pokud si představíme to, co snímá kamera, jde o jakýsi nekonečně vysoký čtyřboký jehlan.

Pokud snímáme útvar mimo osu projektoru, bude snímaný útvar určitým řezem daného jehlanu, tudíž to bude docela obecný čtyřúhelník. My potřebujeme tento čtyřúhelník roztáhnout vhodně tak, abychom získali obdélník, který bude odpovídat obdélníku promítanému projektorem, abychom mohli tento obdélník zobrazit. To je právě záležitost transformace

Transformace se 2 body

Toto je nová transformace vymyšlená Lukášem Langerem a je v současnosti používaná. Základem je to, že při zachycení zkresleného obrazu se původně rovnoběžné přímky určené rohovými body A, B, C, D budou sbíhat a tudíž se protnou v nějakém bodě (Q, W). Tento bod jednoduše nalezneme prodloužením stran. Tímto bodem prochází i přímka určená zachyceným bodem P a rovnoběžná se stranou. Přímka procházející zachyceným bodem P a rovnoběžná se stranou AC nebo AB bude při zkreslení procházet nalezeným průsečíkem. Nalezneme průsečík této přímky se stranou AB nebo AC, nazveme ho α a β a určíme poměr části k průsečíku k celé této straně. Toto provedeme pro obě rovnoběžné strany a získané poměry stačí vynásobit šířkou a výškou zobrazovaného obrazu. Tato transformace dává nejlepší výsledky s přesností okolo 5cm.

Poměrová transformace

Toto byla nejlepší námi naprogramovaná transformace. Základem je fakt, že i ve zkresleném útvaru zůstanou zachovány poměry vzdáleností a to speciálně poměrů vzdáleností nalezeného osvíceného bodu od stran. Pokud tuto úvahu zobecníme na dva rozměry, získáme rovnice, pomocí kterých můžeme získané souřadnice nalezeného bodu přepočíst na souřadnice bodu na obrazovce.

Grafická transformace

Tato transformace se uplatnila hlavně v začátcích. Je postavena na funkci z knihovny PIL, která umí převést zadaný čtyřúhelník na obdélník. To je přesně to, co potřebujeme, ovšem má to jednu poměrně zásadní nevýhodu. Protože je to funkce z grafické knihovny, znamená to, že tuto transformaci umí provést pouze s obrázkem, nikoli jen daty. Je tedy potřeba vytvořit obrázek, zakreslit do něj nalezený bod, obrázek transformovat a opět transformovaný bod nalézt. To jsou hlavní 2 důvody, proč je transformace pomalá, což je její hlavní nevýhoda. Musí provést transformaci bitmapy, tzn. přepočítat každý pixel a pak my ji ještě musíme projít, abychom transformovaný pixel nalezli. Navíc je to transformace závislá na Pythonu, při přepsání transformace do Objective C musela být tato transformace vypuštěna.

Při průzkumu zdrojových kódů PIL byly nalezeny rovnice, které se používají pro tuto transformaci, ale ještě není implementována, zčásti také proto, že ještě nebyly zcela prozkoumány licenční podmínky.

Další transformace

Během vývoje vznikly ještě 2 další transformace a to transformace přibližná, která vždy předpokládala, že útvar je lichoběžník a to postupně v obou rozměrech a výsledek pak zprůměrovala. Toto byla používaná transformace v začátcích, než jsme přišli na chybu v transformaci poměrové. Se stoupajícím zkreslením rapidně klesá přesnost.

Druhá ze vzniklých transformací byla založena na úhlech a postupném posouvání kalibračních bodů do vrcholů promítaného čtyřúhelníka. Při nasimulování její činnosti ale bylo zjištěno, že byly úvahy chybné a tato transformace nemůže fungovat.

ZOBRAZENÍ

Poté, co je nalezen bod, který se má vykreslit na projektoru, ho již stačí jenom vykreslit. Obraz se vykresluje do černého okna o velikosti obrazu promítaného projektorem. Tato část nepotřebuje nijaké zvláštní komentáře, jediné, na co je třeba si dávat pozor, je, abychom křížek v místě vykreslovaného bodu vykreslovali správnou barvou, kterou nevyhodnotí program jak nasvětlený bod ukazovátkem.

Kreslení

Další možností je kreslení ukazovátkem. V tomto případě se přepočítaný bod uloží do Beziérovy křivky, která se při každém nově příchozím bodu opět vykreslí. Pokud se bod nepodaří nalézt, tak se čeká, než dojde nějaký platný bod a na tento bod se kreslení přesune

bez toho, aby kreslilo čáru. Tímto se tedy dají kreslit i přerušované čáry. Opět je nutné dávat pozor na barvu vykreslování. Kresba se dá resetovat a dá se zvolit tloušťka čáry.

Implementace

Celý proces a vzájemná volání metod jsou zakreslená v grafu v souboru schema_kompletni.vue a pdf.

PROTOKOLY

V celém programu se na všechny činnosti spojené se zpracováním obrazu používají protokoly. Každá nově vzniklá třída, která má vykonávat jednu ze základních činností, musí implementovat daný protokol, aby mohla být do programu zařazena. Hlavní program volá právě ty metody, které jsou zaprotokolovány a žádné jiné. Pro případné nastavování parametrů se používá kontrolérů, které fungují nezávisle na hlavním programu.

ProcessProtocol

Tento protokol standardizuje činnosti spojené se zpracováváním obrazu.

-(id)initWithSize:(NSSize)aSize;

Inicializuje danou třídu, dostává jako parametr rozlišení obrázku, tudíž si může spočítat délku bytového pole.

-(NSPoint)getThePointFromImage:(NSImage *)anImage;

Tato metoda je volána při každém hledání bodu v obraze. Přijímá jako parametr obrázek, který se má zpracovat a vrací bod, jehož souřadnice jsou normalizovány tak, že nejvíce vlevo či nahoře je o a nejvíce vpravo či dole je 1. Tímto je zajištěna nezávislost na rozlišení kamery. Všechny body, které se předávají mezi třídami, jsou takto normalizovány.

TransformProtocol

Tento protokol standardizuje transformaci nalezeného bodu.

-(id)initWithCalibrationArray:(NSArray *)calArray;

Inicializuje danou třídu vždy po dokončení kalibrace. Také je tato metoda volána při spuštění programu před tím, než je poslán první bod k transformaci. Jako parametr dostane pole 4 ZOPointů, kdy každý reprezentuje jeden kalibrační bod braný po směru hodinových ručiček.

-(NSPoint)transformPoint:(NSPoint)point;

Tato metoda je volána při každé transformaci obrazu, přijímá jako parametr normalizovaný NSPoint a vrací opět normalizovaný NSPoint, který je transformovaný.

ProjectorProtocol

Tento protokol standardizuje zobrazování transformovaných bodů a další činnosti okolo.

-(void)setPoint1:(NSPoint)aPoint;

Přijímá jako parametr transformovaný normalizovaný bod a ten poté vykresluje.

-(void)setPoint2:(NSPoint)aPoint;

Přijímá jako parametr transformovaný normalizovaný bod a ten poté vykresluje.

-(void)goFullscreen;

Tato metoda po svém zavolání zajistí, přechod panelu do fullscreen zobrazení na druhém monitoru s rozlišením 800x600 pixelů. Pokud není druhý monitor připojen, tak se nic neděje.

-(void)leftFullscreen;

Tato metoda po svém zavolání zajistí, aby se zrušilo fullscreen zobrazení na druhém monitoru. Pokud není zapnut fullscreen režim, nic se neděje.

SNÍMÁNÍ OBRAZU

CocoaSequenceGrabber

Ke snímání je použit framework CocoaSequenceGrabber, který po příchodu každého snímku volá metodu cameraDidReceiveFrame ve WindowController. Tato metoda je srdcem celého programu, protože postupně volá metody jednotlivých tříd vedoucí k nalezení bodu, transformaci jeho souřadnic a vykreslení.

ZPRACOVÁNÍ OBRAZU

ZOProcessImage

-(id)initWithSize:(NSSize)aSize;

Inicializuje objekt, spočítá délku pole, nastaví velikost do vnitřní proměnné.

-(NSPoint)getThePointFromImage:(NSImage *)anImage;

Obraz je převeden na pole bytů, z nichž každý udává jednu složku barvy pixelu. Program proto skáče po 4 prvcích pole (složky obrazu jsou "RGBA") a pro každý pixel spočítá pomocí

metody getSumSquareAtIndex součet jednotlivých složek ve čtverečku 5x5. Každý pixel je ověřován, jestli má dostatečný jas a pokud nemá, sumační čtverec se nepočítá.

Poté se hledá nejjasnější sumační čtverec. V druhém průchodu se obarvují body, které byly zhozeny, protože v prvním průchodu by to vadilo při počítání sumačních čtverců. Filtrování je i na výstupu "čtverečkovací" metody, kontroluje se minimální jas nejjasnějšího sumačního č tverce. Nakonec se index p ř evede na sou ř adnice pomocí pixelCoordinatesAtIndex a normalizuje.

```
-(void)sumSquareAtIndex:(int)index toArray:(int *)sum;
```

Jsou spočítány souřadnice levého horního a pravého dolního rohu a pokud oba dva leží v obrázku, spočítá součet jednotlivých jasových složek ve čtverci 5x5.

```
-(NSPoint)pixelCoordinatesAtIndex:(int)index;
```

Převede index pole, předaný jako parametr, na souřadnice daného bodu v obraze. Vrací nenormalizovaný bod.

ZOProcessController

Slouží k nastavování properties ZOProcessImage. Má vlastní okno, ve kterém se posuvníky dají nastavovat minimální a maximální hodnoty jednotlivých jasových složek. Zaškrtnutí tlačítka Together vede ke společnému nastavování všch tří jasových posuvníků.

ZOProcess2Image

```
-(id)initWithSize:(NSSize)aSize;
```

Inicializuje objekt, spočítá délku pole, nastaví velikost do vnitřní proměnné.

```
-(NSPoint)getThePointFromImage:(NSImage *)anImage;
```

Hledá bod v poskytnutém obrázku. Ten je převeden na pole bytů a poté jsou procházeny jednotlivé body. Pokud vyhoví nějaký bod minimálnímu a maximálnímu jasu, pak je zavolána metoda sumCrossAtIndex a její výstup opět prochází testováním jasu. Pokud projde, tak se porovná s nejlepším dosud dosaženým výsledkem a popřípadě se za něj vymění. Nejlepší výsledek je pak převeden na souřadnice pomocí pixelCoordinatesAtIndex a ty jsou normalizovány a vráceny.

```
-(NSPoint)pixelCoordinatesAtIndex:(int)index;
Viz ZOProcessImage.
```

```
-(struct colResults)sumCrossAtIndex:(int)index;
```

Tato metoda nejdříve vytvoří a vynuluje strukturu výsledků a poté do ní ukládá jasy jednotlivých vnitřních a vnějších bodů. U každého bodu spočítá jeho index a pokud je index v

poli a nepřetéká řádek, připočte jednotlivé jasové složky a zvýší dělitele dané skupiny o 1. Na konci se jednotlivé složky po skupinách průměrují - vydělí se svým dělitelem.

Další část není aktuální a bude přepsána...

KALIBRACE

ZOCalibrate

Kalibrace funguje tak, že je zobrazena černá obrazovka a spuštěn časovač. Poté, co doběhne je zobrazen bod v rohu obrazu promítaného projektorem a spuštěn druhý časovač. Po jeho doběhu je opět zobrazena černá obrazovka a navíc nalezen nejsvětlejší bod minulého obrazu, Takto je to pro všechny 4 body. Poté je zavolána metoda initWithCalibrationArray: (NSArray *), kde NSArray * je pole s kalibračními body. tato metoda připraví pomocné kalibrační konstanty a tím je vše připraveno k transformaci.

TRANSFORMACE

Poměrová transformace

ZOTransform

Tato transformace je počítána metodou transformPoint: (NSPoint) z třídy ZOTransform, kde NSPoint je struktura obsahující dvojici souřadnic nalezeného bodu v útvaru. Třída obsahuje potřebné výpočty pro dané kalibrační body a nalezený bod v útvaru.

Transformace se dvěma body

ZO2PointTransform

Tato transformace, reprezentována třídou ZO₂PointTransform má stené rozhraní jako transformace poměrová, tedy transformace se počítá metodou transformPoint: (NSPoint). Třída opět obsahuje potřebné výpočty a konstanty nutné pro přepočet.

ZOBRAZENÍ

ZO2ProjectorView

Zobrazení je řešeno třídou ZOProjectorView, která ovládá NSView, na kterém jsou body zobrazovány. Bod se určuje metodou setPoint1: (NSPoint) a setPoint2:

(NSPoint). Tato třída také obstarává zobrazování kalibračního obrazce při kalibraci, a to pomocí metody setCalPoint: (int), kde o je normální běh a 1 až 4 jsou čísla kalibračních bodů.

Aktuální stav

AKTUÁLNĚ FUNGUJÍCÍ

Aktuálně funguje celý proces - načtení, zpracování, transformace i zobrazení popřípadě kreslení. Jednotlivé části procesu jsou standardizovány protokoly, nastavování má každá část zvlášť ve svém vlastním okně. Volba jednotlivých tříd pro zpracování se musí provádět ve zdrojovém kódu.

ROZPRACOVANÉ

Rozpracovaná je úprava dokumentace, hlavně části Implementace, aby popisovala činnost jednotlivých tříd a metod a aby odpovídala současnému stavu. Ve fázi návrhu je volba tříd, které budou dělat jednotlivé úkony, pomocí GUI a rovněž pomocí GUI vyvolávání jejich nastavení. Také možná někdy dojde na přepsání grafické transformace z PIL, ale to je poměrně vzdálený cíl.

PROBLÉMY

Prvním, zásadním a nejhloupějším problémem byl problém s poměrovou transformací. Jeho podstata byla v odlišném číslování rohů obdélníka při kalibraci a při transformaci. Tato chyba nás zdržela o jedno odpoledne, kdy jsme mohli pokračovat v programování. Byla odhalena až asi v polovině prezentace konfery na soustředění M&M.

Problémy byly při přepisování do Objective C, ale byly úspěšně překonány. Největším problémem bylo vždy rozběhat danou transformaci, protože při přepisování do počítače vznikla vždy alespoň jedna chyba, která se dost těžko hledala. Tyto problémy se táhly dlouhou dobu, je to vidět i na tom, že první námi naprogramovaná transformace se podařila zprovoznit až za dlouhou dobu a například zprovoznit dvoubodovou transformaci trvalo od 27. ledna, kdy byla uveřejněna na SVN až do 18. března, kdy vyšla stabilní revize.

Dalším problémem bylo kreslení, při němž jsem si nevšiml, že [NSBezierPath bezierPath] je autorelease a divil jsem se, že do ní pak při dalším volání metody nešlo zapisovat.

Budoucnost

DOKUMENTACE, GUI

Nejdůležitějším cílem je zdokumentovat třídy a metody. Následně je v plánu umožnit nastavování tříd pro zpracovávání obrazu přes GUI. Stále probíhají experimenty s rozlišením VGA, které umožní přesnější ukazování, ale musí být dobře nastavené zahazování pixelů, protože jinak počítač nestíhá obraz zpracovávat.

MOŽNÉ APLIKACE

Kreslení

Místo toho, aby se zobrazoval jen křížek pod nasvíceným bodem bude laser za sebou zanechávat barevnou stopu. Tímto způsobem bude možné kreslit jednoduché obrázky a může být i možnost změny barvy. Opět je ale potřeba, aby barva čáry kreslené laserem nebyla stejná jako nasvícený bod, aby nebyla chybně zachycena jeho poloha.

Tato aplikace je již ve své základní podobě hotova.

Střílení balonků

Jednoduchá hra pro 1, v budoucnosti 2 hráče s různě barevnými laserovými ukazovátky, kteří budou pomocí svícení na balonky zobrazené na projektoru na tyto balonky střílet a získávat za ně body.

Ovládání myši

Pomocí laserového ukazovátka bude možné ovládat kursor myši. Zde je problém s barvou oken, která musí být diametrálně odlišná od barvy ukazovátka, aby nedocházelo k chybným detekcím. Rovněž by bylo potřeba detekovat kliknutí, například pomocí bliknutí laserem.

Odkazy a zdroje

Seminář M&M: http://mam.mff.cuni.cz/

Referenční příručka Python Image Library

Mac OS X Reference Library

Zdrojové kódy programu a jeho stránky: http://code.google.com/p/zpracovaniobrazu/

Blog se zprávami z aktuálního postupu: http://zpracovaniobrazu.blogspot.com/

Poděkování

Tomáši Gavenčakovi za vedení konfery na M&M

Karlu Královi a Lukáši Langerovi za vymyšlení poměrové transformace

Lukáši Langerovi za vymyšlení dvoubodové transformace

Petrovi za spolupráci na konfeře

Mgr. Marku Blahovi za technické zázemí a podporu při pokračování projektu

A všem dalším, kteří mě svými radami nasměrovali na správnou cestu

Poster z M&M

